

Sygn.akt III AUa 791/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 listopada 2014r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Marek Szymanowski

Sędziowie: SO del. Marzanna Rogowska (spr.)

SA Dorota Elżbieta Zarzecka

Protokolant: Agnieszka Charkiewicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 listopada 2014 r. w B.

sprawy z odwołania M. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o wcześniejszą emeryturę

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

od wyroku Sądu Okręgowego w Suwałkach III Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 21 marca 2014 r.
sygn. akt III U 795/13

oddala apelację.

Sygn. akt III AUa 791/14

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. decyzją z dnia 1 października 2013 roku, wydaną na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 roku, Nr 153, poz. 1227 ze zm.) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 roku, Nr 8, poz. 43 ze zm.) odmówił M. K. prawa do emerytury. Organ rentowy stwierdził, że nie udowodnił on wymaganego, co najmniej 15-letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach. Przyjął, że M. K. legitymuje się okresem pracy w szczególnych warunkach w wymiarze 3 lat, 1 miesiąca oraz 14 dni. Organ rentowy odmówił wnioskodawcy zaliczenia do tego stażu pracy okresu zatrudnienia od dnia 21 kwietnia 1982 roku do dnia 31 stycznia 1992 roku w Nadleśnictwie S..

Na podstawie kolejnej decyzji w/w organu rentowego z dnia 7 listopada 2013 roku, wydanej na podstawie w/w przepisów, ponownie odmówiono wnioskodawcy prawa do dochodzonego świadczenia z uwagi na niewykazanie 15-letniego stażu pracy w szczególnych warunkach. Staż pracy wnioskodawcy w takich warunkach uznany przez organ rentowy wyniósł 12 lat, 10 miesięcy oraz 24 dni. Organ ten odmówił wnioskodawcy zaliczenia do stażu pracy w szczególnych warunkach okresu odbywania zasadniczej służby wojskowej od dnia 27 października 1973 roku do dnia 13 października 1975 roku.

M. K. w odwołaniach od powyższych decyzji domagał się przyznania prawa do emerytury po uprzednim zaliczeniu do stażu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych okresu odbywania zasadniczej służby wojskowej od dnia 27 października 1973 roku do dnia 13 października 1975 roku oraz okresu zatrudnienia w Spółdzielni (...) Oddział w S. od dnia 3 stycznia 1980 roku do dnia 11 lipca 1980 roku.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych po rozpoznaniu powyższych odwołań, wyrokiem z dnia 21 marca 2014 roku zmienił zaskarżone decyzje i przyznał M. K. prawo do emerytury od dnia 21 sierpnia 2013 roku. Sąd I instancji wskazał, że poza sporem pozostawały następujące okoliczności: ukończenie przez wnioskodawcę 60-go roku życia, udowodnienie ogólnego stażu pracy oraz nieprzystąpienie do otwartego funduszu emerytalnego - będące warunkami do przyznania prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach, określonymi w art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w zw. z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze. Okolicznością sporną było ustalenie, czy wnioskodawca legitymuje się 15-letnim stażem pracy w warunkach szczególnych. Sąd Okręgowy wskazał, iż – jak wynika z orzecznictwa - w postępowaniu przed sądami pracy i ubezpieczeń społecznych okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość mogą być udowodniane wszelkimi środkami dowodowymi, przewidzianymi w kodeksie postępowania cywilnego. Ograniczenia dowodowe wskazane w § 2 w/w rozporządzenia, jak również wynikające z rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 roku w sprawie postępowania w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe (Dz. U. z 2011 roku, Nr 237, poz. 1412), a poprzednio z rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno - rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń (Dz. U. z 1983 roku, Nr 10, poz. 49 ze zm.), sprowadzające się do złożenia na piśmie stosownych świadectw pracy, dotyczą wyłącznie postępowania przed organami rentowymi. W dalszej kolejności Sąd Okręgowy wskazał, że okres zatrudnienia wnioskodawcy od dnia 21 kwietnia 1982 roku do dnia 31 stycznia 1992 roku w Nadleśnictwie S. (tj. okres 9 lat, 9 miesięcy oraz 10 dni), został uznany przez organ rentowy na podstawie drugiej z zaskarżonych aktualnie decyzji, tj. decyzji z dnia 7 listopada 2013 roku (okres ten został przez organ rentowy uwzględniony w łącznym uznanym stażu pracy w szczególnych warunkach wynoszącym 12 lat, 10 miesięcy oraz 24 dni). Przedmiotem sporu była możliwość zaliczenia wnioskodawcy do stażu pracy wykonywanej w szczególnych warunkach okresu odbywania zasadniczej służby wojskowej od dnia 27 października 1973 roku do dnia 13 października 1975 roku oraz okresu zatrudnienia w Spółdzielni (...) Oddział w S. od dnia 3 stycznia 1980 roku do dnia 11 lipca 1980 roku. Odnosząc się do kwestii uznania do stażu pracy w szczególnych warunkach okresu odbywania zasadniczej służby wojskowej Sąd I instancji wskazał, że z materiału dowodowego w postaci dokumentów z akt osobowych oraz zeznań świadków P. O. oraz J. S. wynika, iż zarówno przed powołaniem do odbywania zasadniczej służby wojskowej, jak i po jej zakończeniu wnioskodawca pracował w Spółdzielni Kółek Rolniczych w A. na stanowisku traktorzysty, zaś wcześniej w Kółku Rolniczym (...) w P., które zostało przejęte przez Spółdzielnię Kółek Rolniczych w A.. Co więcej, okresy zatrudnienia wnioskodawcy przypadające bezpośrednio przed odbywaniem służby wojskowej (od dnia 1 lipca 1973 roku do dnia 26 października 1973 roku) i po jej zakończeniu (od dnia 14 października 1975 roku do dnia 31 lipca 1978 roku) zostały przez organ rentowy uwzględnione do stażu pracy w warunkach szczególnych na podstawie świadectwa pracy w warunkach szczególnych (tj. 3 lata, 1 miesiąc oraz 14 dni). Sąd Okręgowy stwierdził, że uwzględnieniu do tego stażu pracy podlega również okres odbywania przez wnioskodawcę zasadniczej służby wojskowej. Okres ten należy bowiem liczyć jako ciągłość zatrudnienia na stanowisku traktorzysty, gdyż po zakończeniu służby wojskowej wnioskodawca powrócił do pracy do tego samego zakładu pracy – (...) w A. (wcześniej Kółka Rolniczego w P.), na to samo stanowisko (traktorzysty) i przed upływem ustawowego terminu 30 dni, dowodem czego są nie tylko zeznania świadków, ale również pismo z akt osobowych wnioskodawcy, z którego wynika, że przyznano mu grupę VI osobistego zaszerogowania datowane na dzień 3 listopada 1975 roku. Powołując się na stanowisko Sądu Najwyższego oraz sądów apelacyjnych, Sąd I instancji wskazał, że okres zasadniczej służby wojskowej odbytej w czasie trwania stosunku pracy w szczególnych warunkach zalicza się do stażu pracy wymaganego do nabycia prawa do emerytury w niższym wieku emerytalnym, jeżeli pracownik w ustawowym terminie zgłosił swój powrót do zatrudnienia. Reasumując, Sąd Okręgowy stwierdził, że sporny okres odbywania przez wnioskodawcę zasadniczej służby wojskowej od dnia 27 października 1973 roku do dnia 13 października 1975 roku podlega zaliczeniu do stażu

pracy w szczególnych warunkach. Odnosząc się natomiast do drugiego spornego okresu pracy M. K. w Spółdzielni (...) Oddział w S. od dnia 3 stycznia 1980 roku do dnia 11 lipca 1980 roku Sąd Okręgowy wskazał, że z akt osobowych, jak również z zeznań świadków Z. S. oraz S. K. wynikało, że przez cały okres tego zatrudnienia wnioskodawca stale i w pełnym wymiarze czasu pracował jako kierowca samochodów ciężarowych o ciężarze powyżej 3,5 tony. Stąd, zdaniem Sądu Okręgowego, powyższy okres zatrudnienia podlega uwzględnieniu do stażu pracy w szczególnych warunkach, o której mowa w dziale VIII, poz. 2 wykazu A stanowiącego załącznik do w/w rozporządzenia - prace kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Uznanie obu spornych okresów jako pracy w szczególnych warunkach powoduje, iż wnioskodawca legitymuje się wymaganym co najmniej 15-letnim stażem pracy w warunkach szczególnych, zatem spełnia wszystkie warunki do przyznania prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym od dnia złożenia wniosku o świadczenie, tj. od dnia 21 sierpnia 2013 roku. Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy jak w sentencji wyroku orzekł na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. zaskarżył powyższy wyrok w całości, zarzucając mu naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 184 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 32 ust. 1, 2 i 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w związku z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, poprzez przyjęcie przez Sąd, że wnioskodawca udowodnił co najmniej 15-letni okres zatrudnienia w warunkach szczególnych, uprawniający do przyznania prawa do emerytury.

Z uzasadnienia apelacji wynika, iż organ rentowy kwestionuje zaliczenie przez Sąd I instancji do stażu pracy w szczególnych warunkach okresu odbywania zasadniczej służby wojskowej, jako że okres ten nie zakończył się do dnia 31 grudnia 1974 roku, zaś od dnia 1 stycznia 1975 roku brzmienie przepisu art. 108 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 1967 roku o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. z 1967 roku, Nr 44, poz. 220) uległo zmianie w ten sposób, że nie daje podstaw do zaliczenia okresu służby wojskowej do wszelkich uprawnień związanych z zatrudnieniem.

Wskazując na powyższe organ rentowy domagał się zmiany zaskarżonego wyroku i oddalenia odwołania, ewentualnie uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna.

Sąd Okręgowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych oraz właściwie zastosował przepisy prawa materialnego, tj. przepisy ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Sąd Apelacyjny w całości podziela i przyjmuje za własne ustalenia faktyczne oraz wykładnię przepisów dokonaną przez ten Sąd.

Wskazać należy, iż apelacja zarzuciła Sądowi I instancji mylne zaliczenie wnioskodawcy do stażu pracy wykonywanej w szczególnych warunkach jednego z dwóch okresów uznanych przez ten Sąd, tj. okresu odbywania zasadniczej służby wojskowej od dnia 27 października 1973 roku do dnia 13 października 1975 roku, co jednakże – w razie podzielenia stanowiska organu rentowego - niweczyłoby prawo wnioskodawcy do dochodzonego świadczenia z uwagi na niewykazanie wymaganego 15-letniego stażu pracy w warunkach szczególnych. Z ostatecznego stanowiska organu rentowego wyrażonego na rozprawie apelacyjnej w dniu 5 listopada 2014 roku wynika, że organ ten kwestionuje zaliczenie do stażu pracy w szczególnych warunkach okresu odbywania służby wojskowej z dwóch przyczyn. Po pierwsze – jak wskazał w treści apelacji – w ocenie skarżącego okres ten wykracza poza dzień 31 grudnia 1974 roku, w sytuacji gdy od dnia 1 stycznia 1975 roku brzmienie przepisu art. 108 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 1967 roku o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej uległo zmianie w taki sposób, iż - w ocenie organu rentowego - nie daje podstaw do zaliczenia okresu służby wojskowej do wszelkich uprawnień związanych z zatrudnieniem, w tym do zaliczenia okresu odbywania służby wojskowej do uprawnień emerytalnych jako okresu

pracy w szczególnych warunkach. Po drugie natomiast, skarżący zakwestionował również możliwość uznania za pracę w szczególnych warunkach pracy traktorzysty w spółdzielni kółek rolniczych, gdyż - zdaniem tego organu - praca traktorzysty jest pracą w szczególnych warunkach, jeżeli jest wykonywana w transporcie, co wynika z umiejscowienia w dziale VIII (w transporcie i w łączności) wykazu A stanowiącego załącznik do w/w rozporządzenia. Odmowa natomiast uznania za pracę w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia poprzedzającego odbywanie zasadniczej służby wojskowej, jak również następującego po zakończeniu jej odbywania niweczy możliwości zaliczenia do tego stażu okresu odbywania służby wojskowej.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do kwestii dotyczącej zmiany brzmienia przepisu art. 108 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 1967 roku o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej wskazać należy, iż przepis ten zgodnie z tekstem pierwotnym ustawy w okresie do dnia 31 grudnia 1974 roku stanowił, że okres odbytej zasadniczej lub okresowej służby wojskowej zalicza się do okresu zatrudnienia, w zakresie wszelkich uprawnień związanych z zatrudnieniem, pracownikom, którzy po odbyciu tej służby podjęli zatrudnienie w tym samym zakładzie pracy, w którym byli zatrudnieni przed powołaniem do służby, albo w tej samej gałęzi pracy. Od dnia 1 stycznia 1975 roku obowiązywał zaś w następującym brzmieniu: czas odbywania zasadniczej lub okresowej służby wojskowej wlicza się pracownikowi do okresu zatrudnienia w zakresie wszelkich uprawnień związanych z tym zatrudnieniem, jeżeli po odbyciu tej służby podjął on zatrudnienie w tym samym zakładzie pracy, w którym był zatrudniony przed powołaniem do służby. W ocenie Sądu Apelacyjnego, brzmienie powyższego przepisu nie uległo zmianie w taki sposób, aby mogło prowadzić do wniosku, iż przepis ten od dnia 1 stycznia 1975 roku nie przewiduje możliwości zaliczenia okresu odbywania służby wojskowej do uprawnień emerytalnych jako okresu pracy w szczególnych warunkach. Zaznaczyć należy również, iż stosownie do treści § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 listopada 1968 roku w sprawie szczególnych uprawnień żołnierzy i ich rodzin (Dz. U. z 1968 roku, Nr 44, poz. 318 ze zm.) - w brzmieniu obowiązującym w okresie od dnia 1 lipca 1973 roku do dnia 3 kwietnia 1975 roku - pracownikowi, który podjął zatrudnienie stosownie do zasad określonych w § 1 lub 2, zalicza się okres odbytej służby wojskowej do okresu zatrudnienia w zakresie uprawnień uzależnionych od ilości lat pracy w danym zakładzie lub gałęzi pracy oraz w zakresie szczególnych uprawnień uzależnionych od wykonywania pracy na określonym stanowisku lub w określonym zawodzie. Zgodnie zaś z treścią § 5 ust. 1 w/w rozporządzenia - w brzmieniu obowiązującym od dnia 4 kwietnia 1975 roku - żołnierzowi, który podjął zatrudnienie stosownie do zasad określonych w § 2-4, wlicza się czas odbywania służby wojskowej do okresu zatrudnienia w zakładzie pracy, w którym podjął zatrudnienie, w zakresie wszelkich uprawnień związanych z zatrudnieniem w tym zakładzie oraz w zakresie szczególnych uprawnień uzależnionych od wykonywania pracy na określonym stanowisku lub w określonym zawodzie. Zdaniem Sądu Apelacyjnego, treść tych przepisów nie pozostawia wątpliwości, iż – pod warunkiem spełnienia innych warunków – umożliwiają one uwzględnienie do stażu pracy w szczególnych warunkach okresu odbywania zasadniczej służby wojskowej. Z dniem 1 stycznia 1975 roku – wbrew stanowisku skarżącego - nie nastąpiła żadna definitywna zmiana w tym zakresie, zaś przeciwnie, brzmienie wskazanych powyżej przepisów zarówno ustawy, jak też rozporządzenia uległo zmianie jedynie w zakresie stylistycznym. Zdaniem Sądu II instancji, powołane w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku orzeczenia Sądu Najwyższego oraz sądów apelacyjnych dotyczące problematyki zaliczenia okresu odbywania zasadniczej służby wojskowej do stażu pracy wykonywanej w szczególnych warunkach mają odniesienie do niniejszej sprawy, pomimo tego, iż istotnie - jak podkreślił skarżący – dotyczyły stanów faktycznych, w których okres odbywania przez ubezpieczonych służby wojskowej przypadł przed dniem 1 stycznia 1975 roku.

Następnie istnieje konieczność odniesienia się do podniesionej na rozprawie apelacyjnej kwestii możliwości uznania za pracę w szczególnych warunkach pracy traktorzysty w spółdzielni kółek rolniczych. Kwestia ta ma bowiem znaczenie dla możliwości zaliczenia do tego stażu pracy okresu odbywania przez wnioskodawcę zasadniczej służby wojskowej, z uwagi na charakter pracy wykonywanej przez wnioskodawcę bezpośrednio przed, jak również po zakończeniu odbywania służby. Przede wszystkim podkreślić należy, iż stanowisko organu rentowego dotyczące możliwości uznania wnioskodawcy za pracę w szczególnych warunkach okresów zatrudnienia na stanowisku traktorzysty w Spółdzielni Kółek Rolniczych w A. oraz w Kółku Rolniczym (...) w P. jest niekonsekwentne. Organ ten zaliczył powyższe okresy zatrudnienia wnioskodawcy, tj. od dnia 1 lipca 1973 roku do dnia 26 października 1973 roku oraz od dnia 14 października 1975 roku do dnia 31 lipca 1978 roku do stażu pracy w warunkach szczególnych

zarówno na podstawie obu zaskarżonych decyzji z dnia 1 października 2013 roku oraz z dnia 7 listopada 2013 roku, jak również nie kwestionował ich w toku postępowania przed Sądem. Pomijając jednak powyższą kwestię wskazać należy, iż zakład pracy wydał wnioskodawcy świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach w odniesieniu do powyższych okresów zatrudnienia (k. 11 akt ZUS), w którym poświadczył, że wykonywał on wówczas pracę kierowcy ciągnika rolniczego – traktorzysty, tj. pracę wymienioną w dziale VIII, poz. 3, pkt 1 wykazu A, stanowiącego załącznik do zarządzenia nr 16 Ministra Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 31 marca 1988 roku w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze. Analiza zaś dokumentów z akt osobowych wnioskodawcy – wbrew stanowisku skarżącego – daje podstawy do uznania, że pracę taką wykonywał w całych obu w/w okresach, nie zaś dopiero od 1975 roku. W aktach osobowych znajduje się bowiem świadectwo pracy (zwykle), z którego wynika okres zatrudnienia od dnia 1 lipca 1973 roku. Z zeznań przesłuchanych w sprawie świadków (P. O. – k. 47 v. oraz J. S. – 47 v.), jak również zeznań samego wnioskodawcy (k. 47 v.-48) przesłuchanego w charakterze strony wynika, iż wnioskodawca pracował jako traktorzysta, przy czym – jak wyjaśnił na rozprawie apelacyjnej – w okresach letnich wykonywał prace polowe, zaś w okresach zimowych – prace transportowe. Stwierdzić należy, iż Sąd Apelacyjny nie podziela stanowiska, jakoby wykonywanie przez traktorzystę zatrudnionego w spółdzielni rolniczej prac polowych (w przeciwieństwie do prac transportowych) nie było pracą w szczególnych warunkach, o której mowa w dziale VIII (w transporcie i w łączności), poz. 3 wykazu A stanowiącego załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 grudnia 2013 roku w sprawie o sygn. akt I UK 172/13, lex numer 1467147). Sąd II instancji stoi na stanowisku, że nie jest wykluczone uznanie pracy za pracę wykonywaną w szczególnych warunkach w sytuacji, gdy zakład zatrudniający ubezpieczonego nie należy według konwencji (nomenklatury) rozporządzenia do określonej branży (działu przemysłu). Nie można bezwzględnie stwierdzić, że pracownik zatrudniony w innej branży nigdy nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach, czyli w takich samych, jakie miał pracownik zatrudniony w szczególnych warunkach na stanowisku określonym dla danej branży przemysłu w rozporządzeniu. Praca w szczególnych warunkach nie zależy wyłącznie od zatrudnienia pracownika tylko w określonej branży, czyli w dziale ściśle określonym w wykazie A, stanowiącym załącznik do w/w rozporządzenia (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 25 września 2008 roku w sprawie o sygn. akt II UK 1/08, lex numer 784938 oraz z dnia 26 marca 2014 roku w sprawie o sygn. akt II UK 368/13). Reasumując, w ocenie Sądu Apelacyjnego, praca wnioskodawcy na stanowisku traktorzysty w Spółdzielni Kółek Rolniczych w A. oraz w Kółku Rolniczym (...) w P., zarówno przy pracach polowych, jak i w transporcie (jako że była wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, stosownie do wymogu wynikającego z § 2 ust. 1 w/w rozporządzenia) jest pracą w szczególnych warunkach, o której mowa w dziale VIII, poz. 3 wykazu A stanowiącego załącznik do w/w rozporządzenia. Tym samym Sąd I instancji prawidłowo zaliczył wnioskodawcy do stażu pracy w szczególnych warunkach okres odbywania zasadniczej służby wojskowej, jako że zarówno przed rozpoczęciem jej odbywania oraz po jej zakończeniu wnioskodawca wykonywał pracę w szczególnych warunkach, przy czym powrót do pracy nastąpił w określonym ustawą 30-dniowym terminie liczonym od dnia zwolnienia ze służby (której to okoliczności organ rentowy nie kwestionował).

Końcowo, trzeba odnieść się do wskazanej przez organ rentowy okoliczności, że akta osobowe wnioskodawcy ze Spółdzielni Kółek Rolniczych w A. oraz z Kółka Rolniczego (...) w P. zawierają dokumenty noszące daty od 1975 roku (dokładnie jest to dokument z dnia 3 listopada 1975 roku, dotyczący zaliczenia wnioskodawcy do grupy VI osobistego zaszerogowania, a zatem jednoznacznie wskazujący na podjęcie pracy w okresie krótszym niż 30 dni od zwolnienia z odbywania służby wojskowej). Podnieść należy, iż Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 5 sierpnia 2014 roku w sprawie o sygn. akt I UK 442/13 wskazał na możliwość zaliczenia czasu zasadniczej służby wojskowej do okresu pracy wymaganego do nabycia emerytury w niższym wieku emerytalnym (art. 184 w związku z art. 32 ust. 1 ustawy emerytalnej) także wtedy, gdy żołnierz przed powołaniem do zasadniczej służby wojskowej nie był zatrudniony, ale po zwolnieniu z tej służby w ciągu 30 dni podjął zatrudnienie i pracował w szczególnych warunkach. Tym samym, nawet ustalenie (które w niniejszej sprawie nie ma miejsca), że wnioskodawca przed odbywaniem służby wojskowej nie pracował, zaś pracę w szczególnych warunkach podjął od dnia 3 listopada 1975 roku i tak winno skutkować zaliczeniem okresu tej służby do stażu pracy wykonywanej w szczególnych warunkach.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku.

A.K.